

[Niels Helveg Petersen]

Der har man jo vidst i fire år, at der skulle være valg, og det vil i allerhøjeste grad være muligt at indrette sig efter det. Dette problem opstår jo kun i forbindelse med pludseligt udskrevne folketingsvalg.

Jeg vil gerne knytte en enkelt bemærkning til spørgsmålet om at udvide den kommunale stemmeret til udenlandske statsborgere i et videre omfang, end vi allerede har gjort det i forbindelse med nordiske statsborgere. Jeg vil gerne gentage over for indenrigsministeren, at han i sit arbejde med de kommunale valglovsproblemer i fremtiden gerne må gå ud fra, at det radikale venstre er tilhænger af, at vi udvider kredsen af personer, der efter en vis tids ophold i Danmark har mulighed for at stemme ved kommunale valg, ganske uanset om de kommer fra EF-lande eller fra tredjelande. Vi ved, at EF arbejder med problemet. Jeg er bange for, at det har meget lange udsigter med enighed inden for EF. Jeg ser til gengæld ikke noget til hinder for, at Danmark på dette område ensidigt kunne beslutte sig for at gå foran. Dette har ikke noget med det foreliggende lovforslag at gøre, men spørgsmålet blev rejst af en anden ordfører, og jeg synes, jeg ville gøre denne bemærkning til indenrigsministeren, for at han kan være opmærksom på dette problem i sine overvejelser om den kommunale valglov.

Honoré (KrF):

Vi ser positivt på et lovforslag, der som dette skal gøre det lettere for flere mennesker, der har vanskeligt ved at stemme, at få adgang til at udøve denne vigtige demokratiske rettighed, og vi vil derfor medvirke til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Lis Starcke (DR):

Det er vist ikke så nemt på nuværende tidspunkt at sige noget nyt om dette lovforslag, men også retsforbundet tilsiger sin velvillige og hurtige behandling i udvalget. Vi er tilhængere af denne udvidede ret til stemmeafgivning pr. brev og synes, at det er godt, vi kan hjælpe dem, der er handicappede og ikke kan komme til valgstedet. Også det, at passagerer på skibe i udenrigsfart kan stemme, synes vi er en god ting.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg må sige tak til hr. Aksel Pedersen, der sagde, at indenrigsministeren åbenbart havde en af de gode dage. Jeg håber i og for sig, der bliver mange af den slags dage, men det beror bl. a. på hr. Aksel Pedersen og andre. Det er rigtigt, at de to lovforslag – nu er det det andet, vi behandler – drejer sig om ting, som vi alle sammen er meget interesserede i.

Hr. Tang Sørensen og også en anden ordfører var inde på spørgsmålet om at indskrænke de 14 dage, således at man ikke skulle anmelde sygdom forud. Det, det drejer sig om her, er personer, som under ingen omstændigheder kan bringes til et valgsted, altså er lænket til deres hjem. Og hvis man forudsætter, at København skal organisere, at man skal ud og indsamle stemmer, så er det vist ikke for lang frist at have 14 dage, før man får klaret tingene af. Jeg tror, det bliver meget vanskeligt at sætte det yderligere ned, hvis man ikke skal belaste den kommunale administration alt for meget. Vi har jo tre ugers frist for brevafstemning. Jeg tror nok, at hr. Tang Sørensen og andre ved nærmere eftertanke vil finde ud af, at det er nu ikke så forfærdelig lang tid alligevel. Det er i øvrigt analogt med den norske ordning.

Jeg forstod, at hr. Aksel Pedersen var enig med mig i, at man ikke skulle have tilfornordnede til at samle stemmerne ind. Nu går jeg ud fra, at hr. Aksel Pedersen hører, hvad jeg siger i øjeblikket – ellers bliver det måske refereret for ham. Hr. Aksel Pedersen sagde, at man ikke skulle bruge de tilfornordnede, fordi de i givet fald kunne øve valgtryk. Dertil må jeg sige, at jeg har ikke fornemmelsen af, at de tilfornordnede øver valgtryk. Men jeg er også meget tryk ved det foreslåede i forbindelse med indsamlingen af stemmerne.

Der kom en bemærkning fra hr. Freddy Madsen om, at det var et beskedent skridt. Må jeg sige, at det er bestemt ikke et beskedent skridt, for vi samler næsten alting op. Man kan godt kalde det et beskedent skridt, men så betyder det bare, at vi er nået langt på et tidligere tidspunkt. Her er vi faktisk ved at nå så langt, som vi overhovedet kan nå, med at give folk mulighed for at stemme.

Hr. Freddy Madsen rejser spørgsmålet om skibsbesætningerne. Det er rigtigt, at de i visse tilfælde ikke har haft mulighed for at nå at afgive deres stemme, men ingen statsminister, formentlig heller ikke en kommunistisk statsminister – jeg havde nær sagt: en